

Брюксел, 9.12.2015 г.
COM(2015) 627 final

2015/0284 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за осигуряване на трансграничната преносимост на услугите за онлайн
съдържание в рамките на вътрешния пазар**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2015) 270 final}

{SWD(2015) 271 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Интернет се превърна в основно средство за разпространение на съдържание. През 2014 г. 49 % от европейските потребители на интернет са осъществили онлайн достъп до музика, видео и игри¹ и се очаква, че този брой лица ще се увеличава в бъдеще. Таблетите и смартфоните допълнително улесняват тази употреба, тъй като 51 % от хората в ЕС използват мобилно устройство за връзка с интернет².

Бързото навлизане на услугите за онлайн съдържание и все по-голямата употреба на преносими устройства, в това число в чужбина, означава, че днес европейците очакват да използват услугите за онлайн съдържание навсякъде в Европа. Една от основните цели по Стратегията на Комисията за цифров единен пазар³ е да се разшири онлайн достъпът, който имат потребители до произведения в ЕС.

Трансграничната преносимост касае услугите за онлайн съдържание, до които потребителите имат законен достъп, или съдържание, което те закупуват или наемат онлайн в държавата си на пребиваване и до което искат да продължат да имат достъп, когато пътуват в Европа. Търсенето, което се наблюдава от страна на потребителите по отношение на трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание, е със значителен мащаб и се очаква да продължи да нараства⁴. Въпреки това, когато хората пътуват в ЕС, често не могат да се възползват от тази преносимост или, ако могат, е само в ограничена степен. Липсата на трансгранична преносимост в ЕС на услугите за онлайн съдържание или проблемите в това отношение произтичат от разрешенията от страна на носителите на правата и/или търговските практики на доставчиците на услуги.

В предложението се цели да се премахнат пречките пред трансграничната преносимост, за да може да се отговори по-ефективно на нуждите на потребителите, както и да се насърчат иновациите в интерес на потребителите, доставчиците на услуги и носителите на права. С предложението се въвежда общ подход в Съюза, като едновременно с това се запазва високо ниво на защита по отношение на носителите на права. Поради това предложението допринася за функционирането на вътрешния пазар като пространство без вътрешни граници, където е гарантирана свободата на предоставяне и получаване на услуги.

• Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката

В Стратегията за цифров единен пазар са представени няколко инициативи, с които се цели създаване на вътрешен пазар за цифрово съдържание и услуги. Настоящото

¹ Евростат — Проучване на Общността на използването на ИКТ от домакинствата и физическите лица, 2014 г.

² Евростат — Статистически данни за информационното общество — домакинства и физически лица.

³ COM(2015) 192 final.

⁴ В скорошно проучване 33 % от респондентите (стойност, която достига до 65 % за възрастовата група 15—24 г.), които нямат настоящем достъп до съдържание срещу заплащане, заявиха, че ако заплатят такъв абонат, за тях ще е важно да имат достъп до съдържанието, когато пътуват или пребивават временно в друга държава членка (Експресно проучване на Евробарометър № 411 — Трансграничен достъп до онлайн съдържание, август 2015 г.).

предложение е първата от тези инициативи. То ще бъде последвано от други инициативи в сферите, които са набелязани в Стратегията, в това число в областта на авторското право. Премахването на пречките пред трансграничната преносимост е първата съществена крачка, която засяга конкретно препятствие пред трансграничния достъп до съдържание от значение за потребителите. Ранното и насоченото действие в тази сфера се извършва и в подходящ момент предвид на това, че приближава датата, когато потребителите няма да имат роуминг такси при пътуване в ЕС⁵.

За целите на трансграничната преносимост в обхвата на настоящото предложение то е насочено към определяне на мястото, където се използват произведенията и другите защитени обекти за целите на Директива 96/9/ЕО⁶, Директива 2001/29/ЕО⁷, Директива 2006/115/ЕО⁸ и Директива 2009/24/ЕО⁹.

С настоящото предложение се допълват Директива 2006/123/ЕО относно услугите на вътрешния пазар¹⁰ и Директива 2000/31/ЕО за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар¹¹.

Също така с настоящото предложение се подобрява трансграничният достъп до аудиовизуални медийни услуги и по този начин се допълва Директива 2010/13/ЕС¹².

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Съгласно член 167 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) Съюзът взема предвид културните аспекти при своята дейност по силата на Договорите. С настоящото предложение се подобрява достъпът до културно съдържание, тъй като с него ще се даде възможност на потребителите по-добре да използват съдържанието чрез по-лесен достъп при пътуване в ЕС.

С настоящото предложение се допринася за защита на интересите на потребителите и така то е в съответствие с политиките на ЕС в тази сфера и с член 169 от ДФЕС.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Предложението се основава на член 114 от ДФЕС. Съгласно този член ЕС има правомощие да приема мерки, които целят създаването и функционирането на вътрешния пазар. Това включва свободата на предоставяне и получаване на услуги.

Услугите за онлайн съдържание в обхвата на предложението основно почиват на авторското право и сродните му права, във връзка с които разпоредбите бяха хармонизирани на нивото на Съюза. ЕС хармонизира сферата на авторското право по

⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5265_en.htm.

⁶ Директива 96/9/ЕО за правна закрила на базите данни, ОВ L 077, 27.3.1996 г., стр. 20—28.

⁷ Директива 2001/29/ЕО относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, ОВ L 167, 22.6.2001 г., стр. 10—19.

⁸ Директива 2006/115/ЕО за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост, ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 28—35).

⁹ Директива 2009/24/ЕО относно правната закрила на компютърните програми, ОВ L 111, 5.5.2009 г., стр. 16—22.

¹⁰ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36—68.

¹¹ ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1—16.

¹² ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1—24.

отношение на правата, които са от значение за онлайн разпространението на произведения и други защитени обекти (по-специално правата за възпроизвеждане, публично представяне и разпространение).

С настоящата инициатива се засяга трансграничното упражняване на тези хармонизирани права, що се отнася до трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание. Тъй като предлаганият правен инструмент е регламент и инициативата касае права, хармонизирани чрез правната рамка на ЕС във връзка с авторското право, нейното правно основание трябва да бъде член 114 от ДФЕС..

Някои елементи на услугите за онлайн съдържание, като спортни събития, новини и политически дискусии, не са задължително защитени с авторско право. Въпреки това, когато такова съдържание се включва в предавания от какъвто и да е вид, включително от телевизионни оператори, носителите на права могат да се позоват на сродните права, хармонизирани на нивото на ЕС, като правото на възпроизвеждане или правото на разпространение. Освен това предаванията на спортни събития, новини и актуални прояви често са придружени от елементи със защитено авторско право, например видео в началото или края на съответното предаване или музика. Тези елементи са в обхвата на хармонизираната рамка на ЕС. Също така някои аспекти на тези предавания, свързани със събития от първостепенна важност за обществото или събития от значителен обществен интерес, бяха хармонизирани с Директива 2010/13/ЕС. За да могат да се възползват потребителите от всички предимства на трансграничната преносимост, е важно да се включат в предложението всички елементи на такива предавания.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

По своя характер въпросът за преносимостта на услугите за онлайн съдържание е трансграничен. Освен това, тъй като разпоредбите за авторското право и сродните му права бяха хармонизирани на нивото на ЕС, само Съюзът може да внесе изменения в правната рамка. Поради тази причина държавите членки не могат да приемат правни разпоредби, за да осигурят трансграничната преносимост. Ето защо подобно действие може да се предприеме само на равнището на ЕС.

Що се отнася до ефективността, единствено действие на ЕС може да гарантира, че условията за достъпа на потребителите до услугите за онлайн съдържание не се различават в Европейския съюз. Действието на ЕС също така ще донесе със сигурност полза за носителите на права и доставчиците на услуги, като създаде еднакви условия при осигуряване на трансграничната преносимост в Европа на услугите за онлайн съдържание. С него ще се гарантира по-голяма правна сигурност и ще се премахне необходимостта от предоговаряне на цялата мрежа от съществуващи разрешения за целите на трансграничната преносимост.

- **Пропорционалност**

С настоящото предложение се цели да се улесни осигуряването на трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание (определяне на мястото на предоставяне, както и на достъпа и използването на услугата) и при определени условия се вменява на доставчика на услугата задължението да осигури трансгранична преносимост. То не надхвърля необходимото за намиране на решение на установените проблеми и не засяга в значителна степен разрешенията във връзка с права и поради това има ограничени последствия върху дейностите на носителите на права и доставчиците на услуги. С предложението няма да се задължат носителите на права и доставчиците на услуги да предоговарят договори, тъй като то ще обезсили

разпоредбите в договорите, които противоречат на задължението за предоставяне на трансгранична преносимост.

Освен това с предложението не се създават несъразмерни разходи за доставчиците на услуги. С него няма да се изисква от доставчиците на услуги за онлайн съдържание да предприемат мерки, за да се гарантира качеството на предоставяне на тези услуги извън държавата членка на пребиваване на абоната. Също така с предложението няма да се задължат доставчиците на услуги, които предлагат безплатно услуги, да осигурят трансгранична преносимост, ако не проверяват държавата членка на пребиваване на абоната, тъй като това изискване ще представлява голяма промяна на начина на предоставяне на услугите им и може да доведе до несъразмерни разходи.

- **Избор на инструмент**

Регламентът ще е пряко приложим в държавите членки и ще влезе в сила едновременно. Този инструмент е най-подходящ за постигане на целта, а именно осигуряване на преносимостта на онлайн съдържанието в ЕС. Той ще даде възможност за еднакво прилагане на правилата за преносимостта в държавите членки и ще гарантира, че се прилагат еднакви правила към носителите на права и доставчиците на онлайн услуги от различни държави членки.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Не се прилага.

- **Консултации със заинтересованите страни**

От декември 2013 г. до март 2014 г. беше проведена широка обществена консултация във връзка с преразглеждането на правилата на ЕС за авторското право. В отговорите на въпросите във връзка с териториалността на авторското право отделни групи от заинтересовани страни изрично повдигнаха въпроса за трансграничната преносимост. През 2013 г. Комисията проведе диалог със заинтересованите страни, озаглавен „Лицензи за Европа“¹³. Една работна група се съсредоточи върху въпроса за трансграничната преносимост.

През първите десет месеца от 2015 г. Комисията проведе широки дискусии със заинтересованите страни (потребители, носители на права, спортни организации, телевизионни оператори, доставчици на онлайн услуги), в това число на специални срещи със заинтересовани страни, за да се оцени въздействието на евентуалната намеса на ЕС в тази сфера, като се обсъдиха и съществуващите варианти.

Мненията на засегнатите заинтересовани страни могат да се обобщят, както следва: потребителите като цяло са съгласни с подобряване на трансграничния достъп до онлайн съдържание, включително трансграничната преносимост на онлайн услуги; стопанските субекти, свързани със съдържанието, представителите на носителите на права и доставчиците на услуги не са срещу трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание, но обикновено подкрепят решенията, предложени от сектора, и незадължителните правни инструменти вместо правните задължения в тази област.

¹³ Вж. <https://ec.europa.eu/licences-for-europe-dialogue/en/content/about-site>.

Докато незадължителен инструмент, например препоръка в подкрепа на трансграничната преносимост, може да подпомогне развитието на пазара в тази сфера, ефективността на този инструмент може да е много ограничена. Тя ще зависи от бизнес решенията на отделните стопански субекти. Така това няма да доведе до еднакво изпълнение и няма да е достатъчно, за да се гарантира, че на потребителите от ЕС се предлагат еднакви условия по отношение на преносимостта на услугите за онлайн съдържание в Съюза.

В предложението са взети предвид редица опасения, изтъкнати от заинтересованите страни, а именно: да не се вмения задължението за осигуряване на преносимост по отношение на тези доставчици на услуги, които предоставят услуги безплатно и без автентикация на държавата членка на пребиваване на потребителя; да не се задължават доставчиците на услуги да предоставят услуга в друга държава със същото качество, както при предоставяне в държавата членка на пребиваване; оставяне на свобода за страните да договорят условията, за да се гарантира, че услугата се предоставя съгласно настоящия регламент.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Последните години бяха извършени правни¹⁴ и икономически¹⁵ проучвания на различни аспекти на действащите правила за авторското право, включително по отношение на териториалността на правилата на ЕС за авторското право, прилагани към онлайн предаванията.

Бяха извършени и допълнителни анализи на въздействието от цифровизацията върху производството и разпространението на съдържание, както и върху трансграничния достъп до съдържание¹⁶. Бяха проведени и проучвания относно спорта¹⁷.

- **Оценка на въздействието**

За настоящото предложение беше извършена оценка на въздействието¹⁸. На 30 октомври 2015 г. Комитетът за регулаторен контрол даде положително становище за оценката на въздействието, при условие че се подобрят определени аспекти от доклада. В окончателния вариант на оценката на въздействието са взети предвид тези коментари.

В окончателния вариант на оценката на въздействието са разгледани основният сценарий (без намеса в политиката) и три варианта на политиката. Вариант 1 се състои от насоки за заинтересованите страни, изготвени от Комисията, за да се насърчат доставчиците на услуги за онлайн съдържание да осигуряват трансгранична преносимост на услугите си в ЕС. При вариант 2 е разгледана намеса на ЕС, при която се определя, че предоставянето, достъпът и използването на услуга за онлайн съдържание по отношение на трансграничната преносимост ще се считат за извършени в държавата членка на пребиваване на потребителя. В допълнение към горепосочения механизъм при вариант 3: (i) ще се наложи задължение на доставчиците на услуги за онлайн съдържание да осигурят трансграничната преносимост на тези услуги и (ii) ще

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf.

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf.

¹⁶ <http://is.jrc.ec.europa.eu/pages/ISG/DigEcocopyrights.html>;

¹⁷ http://ec.europa.eu/sport/news/2014/docs/study-sor2014-final-report-gc-compatible_en.pdf.

¹⁷ <http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-contribution-spors-economic-growth-final-rpt.pdf>.

¹⁸ SWD(2015) 271, SEC(2015) 484.

се предвиди, че евентуални разпоредби в договорите, ограничаващи трансграничната преносимост, ще бъдат неприложими.

От гледна точка на потребителите, носителите на права и доставчиците на услуги вариант 3 ще е най-ефективният, що се отнася до изпълнение на набелязаната цел. При основния сценарий и вариант 1 вероятно носителите на права в аудиовизуалния сектор и в по-малка степен носителите на права за допълнително спортно съдържание няма да са съгласни да допуснат преносимостта на предлаганото от тях съдържание. При основния сценарий и варианти 1 и 2 доставчиците на услуги ще продължат да са в състояние да ограничават трансграничната преносимост и много от тях ще продължат да срещат проблеми (договорни ограничения), когато я предлагат. Носителите на права и доставчиците на услуги ще имат по-големи транзакционни разходи при предоговаряне на мрежата си от договори за разрешения. При тези варианти преходът към трансграничната преносимост ще отнеме повече време. Също така тези варианти няма да осигурят еднакви услуги за потребителите. Само при вариант 3 действително ще се гарантира, че се предлага трансгранична преносимост и че е отговорено на търсенето от страна на потребителите. Ето защо вариант 3 беше счетен за най-добрия вариант на политиката.

Предпочитаният вариант ще отговори на очакванията на потребителите. Доставчиците на услуги ще се възползват от механизма, определящ мястото на услугата за целите на преносимостта и ще могат по-добре да отговорят на нуждите на потребителите. Що се отнася до стопанските субекти, свързани със съдържанието, от гледна точка на начина на разрешаване на съдържанието най-засегнати ще са тези в областта на аудиовизуалното и допълнителното спортно съдържание. Въпреки това преносимостта на услугите за онлайн съдържание не разширява кръга на потребителите на услугата и не създава затруднения по отношение на териториалната изключителност на разрешенията, като се очаква, че въздействието върху сектора ще е минимално.

Потенциалните разходи могат да се разделят на разходи, пряко свързани с намесата, т.е. разходите на доставчиците на услуги по автентикация на държавата членка на пребиваване на абонатите, и разходи, които могат да възникнат, но са само непряко свързани с намесата, т.е. разходите за промяна на разрешенията към новите правила и разходите на доставчиците на услуги във връзка с приспособяване на техническата инфраструктура. Не се очаква тези технически разходи, пряко свързани с намесата, да са значителни и те биха могли да се включат в разходите на доставчиците на услуги по обичайната софтуерна поддръжка. Трудно е да се прогнозира разходите във връзка с договорните клаузи. Въпреки това предложението няма да наложи предоговаряне на договорите. С предложението не се определят изисквания по отношение на качеството на предоставяне на услугата по отношение на трансграничната преносимост, поради което то не поражда никакви разходи в това отношение (доставчиците на услуги са свободни да го направят по желание или да го поемат като задължение в договорите с потребителите или носителите на права).

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Предложението се прилага по еднакъв начин към всички предприятия, включително микропредприятията и МСП. Всички предприятия могат да се възползват от механизма по предложението, определящ мястото на услугата за целите на преносимостта. Освобождаването на МСП от правилата би могло да намали ефективността на мярката, тъй като много доставчици на онлайн услуги са МСП. Тъй като предложението не поражда никакви значителни разходи, няма нужда да се минимизират разходите по осигуряване на съответствие за микропредприятията или МСП.

Предложението ще има положителни последици върху конкурентоспособността, тъй като ще подпомогне иновациите в сферата на услугите за онлайн съдържание и ще привлече повече потребители към тях. То няма да има никакво отражение върху международната търговия.

С предложението ще се насърчи онлайн използването на услуги, свързани със съдържание. То касае онлайн средата, тъй като най-вече във връзка с нея възниква въпросът за преносимостта. С предложението ще се насърчат иновациите и напредъкът в рамките на пазара, защото то се прилага към всички услуги за онлайн съдържание независимо от използваните устройства или технологии. Ето защо в предложението се отчита развитието на новите технологии и то отговаря на актуалното състояние в сферата на цифровите технологии и интернет.

- **Основни права**

Предложението ще има ограничено въздействие върху авторското право като право на собственост или върху свободата на стопанската инициатива, признати от Европейската харта на основните права (членове 16 и 17). Мярката е обоснована от гледна точка на основната съгласно Договора свобода за трансгранично предоставяне и получаване на услуги. Ограничаването на горепосочените свободи (чрез механизма за определяне на мястото на услугата за целите на преносимостта, задължението за предлагане на трансгранична преносимост, както и обезсилването на всички договорни клаузи в противоречие на това задължение) са обосновани от гледна точка на целта за осигуряване на трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание във вътрешния пазар.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Европейския съюз.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и уредба за мониторинг, оценка и докладване**

Мониторингът на въздействието на предложението ще се състои от две фази.

Първата фаза ще започне веднага след приемането на законодателния акт и ще продължи до началото на прилагането му. При нея акцентът ще се постави върху прилагането на регламента в държавите членки от пазарните субекти, за да се осигури последователен подход. Комисията ще организира срещи с представители на държавите членки и съответните заинтересовани страни, за да окаже съдействие при прехода към новите правила.

Втората фаза ще започне от датата на прилагане на регламента и при нея ударението ще се постави върху последствията от правилата. В рамките на този мониторинг ще се обърне специално внимание на въздействието върху МСП и потребителите.

- **Подробно разяснение на конкретни разпоредби на предложението**

В член 1 се определят целта и обхватът на предложението. С него ще се въведе общ подход, за да се гарантира, че абонатите на услуги за онлайн съдържание в Съюза, които се предоставят на преносима основа, могат да ги получават, когато временно пребивават в друга държава членка (трансгранична преносимост).

В член 2 се съдържат определенията. Тези определения ще трябва да се тълкуват по еднакъв начин в ЕС. В него се определя „абонат“ като потребител, който съгласно

договор за предоставяне на услуга за онлайн съдържание може да има достъп и да използва такава услуга в държавата членка на пребиваването си; „потребител“ се дефинира като всяко физическо лице, което като страна по договор в обхвата на настоящия регламент действа извън рамките на своята търговска, стопанска, занаятчийска или професионална дейност.

В член 2 се съдържат и определения на „държава членка на пребиваване“, „временно пребивава“, „услуга за онлайн съдържание“ и „преносима“. „Държава членка на пребиваване“ е държавата членка, в която абонатът обичайно пребивава. „Временно пребивава“ е пребиваването на абонат в държава членка, различна от държавата членка на пребиваване. „Услуга за онлайн съдържание“ е в обхвата на предложението, когато: (i) законно се предоставя онлайн в държавата членка на пребиваване; (ii) се предоставя на преносима основа; (iii) услугата е аудиовизуална медийна услуга по смисъла на Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁹ или услуга, чиято основна характеристика е предоставянето на достъп до произведения, други защитени обекти или предавания на телевизионни оператори. За целите на настоящия регламент „преносима“ означава, че абонатите могат действително да имат достъп и да използват услугата за онлайн съдържание в държавата членка на пребиваване независимо от мястото. Разгледани са два варианта по отношение на услугите за онлайн съдържание: (i) услугите се предоставят срещу заплащане (пряко или непряко); и (ii) услугите се предоставят без заплащане, при условие че доставчикът на услугата е проверил държавата членка на пребиваване на абоната. Пример за непряко заплащане е когато абонат заплаща пакет услуги, в който са съчетани далекосъобщителна услуга и услуга за онлайн съдържание, предоставяна от друг доставчик на услуга. Ако абонатът получава услуга за онлайн съдържание без заплащане, доставчикът ще е задължен да осигури трансгранична преносимост само ако проверява държавата членка на пребиваване на абоната. Ето защо, ако например потребител само приеме условията за безплатна услуга за онлайн съдържание, но не се регистрира на уебсайт на такава услуга (и поради което доставчикът не проверява държавата членка на пребиваване на потребителя), доставчикът няма да е задължен да осигурява трансгранична преносимост на услугата.

В член 3 е определено задължението за доставчика да осигури възможност на абонатите да използват услугата за онлайн съдържание, когато временно пребивават в друга държава членка. Това се прилага за същото съдържание, същите видове и брой устройства и същия диапазон от възможности, както тези, които са предлагани в държавата членка на пребиваване. Същевременно това задължение не обхваща изискванията към качеството, приложими към предоставянето на тази услуга в държавата членка на пребиваване. По отношение на трансграничната преносимост доставчикът не е отговорен, ако качеството на предоставянето на услугата е по-ниско, например поради ограничена интернет връзка. Независимо от това, ако доставчикът изрично се съгласи да гарантира определено качество на предоставяне за абонатите, докато временно пребивават в други държави членки, той ще е правнообвързан от изразеното си съгласие. Също така с настоящия регламент ще се задължи доставчикът да информира абоната за качеството на предоставяне на услугата за онлайн съдържание

¹⁹ Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1—24.

при достъп и използване в държава членка, различна от държавата членка на пребиваване.

В член 4 е установен механизъм за определяне на мястото на услугата за целите на преносимостта: счита се, че предоставянето, достъпът и използването на услугата от страна на абонат, който временно пребивава в друга държава членка, се извършват само в държавата членка на пребиваване. За разрешенията във връзка с авторското право и сродните му права това означава, че се счита, че съответните действия, свързани с авторското право и извършвани при предоставяне на услугата на потребители въз основа на трансграничната преносимост, се осъществяват само в държавата членка на пребиваване. Тази разпоредба се прилага за всички други цели във връзка с предоставянето, достъпа и използването на услуга по отношение на трансграничната преносимост.

Член 5 постановява, че не се прилагат договорни клаузи в противоречие на задължението за трансграничната преносимост, по-конкретно тези, които ограничават възможностите на потребителите по отношение на трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание или капацитета на доставчика да ги предоставя. Освен това не се прилагат никакви договорни клаузи, противоречащи на правния механизъм, който дава възможност на доставчиците на услуги да изпълняват задължението за трансграничната преносимост. Това се прилага към всички договорни клаузи, включително между носители на права и доставчици на услуги, както и между доставчици на услуги и клиентите им. Въпреки това носителите на права могат да изискват от доставчика на услугата да проверява дали услугата е предоставена съгласно настоящия регламент. В предложението се съдържа предпазна разпоредба, съгласно която изискваните за целта средства трябва да са разумни и да не надхвърлят необходимото за постигане на целта.

Член 6 предвижда, че обработката на личните данни в рамките на настоящия регламент се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО и Директива 2002/58/ЕО.

В член 7 се постановява, че настоящият регламент се прилага и към сключените договори и придобитите права преди датата на прилагане на регламента, ако те са от значение за предоставянето, достъпа и използването на услугата.

В член 8 е определено, че регламентът се прилага шест месеца след публикуването му в Официален вестник.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за осигуряване на трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание в рамките на вътрешния пазар

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²⁰,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²¹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Тъй като вътрешният пазар включва пространство без вътрешни граници, което се основава, наред с другото, на свободното движение на услуги и хора, е необходимо да се гарантира, че потребителите могат да използват услугите за онлайн съдържание, които предлагат достъп до съдържание, като музика, игри, филми или спортни събития, не само на територията на тяхната държава членка на пребиваване, но и когато временно пребивават в други държави — членки на Съюза. Ето защо пречките, които затрудняват достъпа и използването на тези услуги в чужбина, следва да се премахнат.
- (2) Технологичното развитие, което води до все по-голямо разпространение на преносими изделия, като таблетки и смартфони, непрекъснато улеснява използването на услугите за онлайн съдържание, като осигурява достъп до тях независимо от местоположението на потребителите. Налице е бързо растящо търсене от страна на потребителите във връзка с достъпа до съдържание и иновативни онлайн услуги не само на територията на тяхната държава на произход, но и когато временно пребивават в друга държава — членка на Съюза.
- (3) Все по-често потребителите сключват договори с доставчици на услуги за онлайн съдържание. Въпреки това потребителите, които временно пребивават в друга държава — членка на Съюза, често нямат достъп и не могат да използват услугите за онлайн съдържание, за които имат право да използват в държавата си на произход.

²⁰ ОВ С, , стр. .

²¹ ОВ С, , стр. .

- (4) Съществуват редица пречки, които възпрепятстват предоставянето на тези услуги на потребителите, които временно пребивават в друга държава членка. Някои онлайн услуги включват съдържание, като музика, игри или филми, което е защитено с авторско право и/или сродните му права съгласно правото на Съюза. По-конкретно пречките пред трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание произтичат от факта, че правата за предаване на съдържанието, защитено с авторско право и/или сродните му права, като аудиовизуални произведения например, често са лицензионни за съответната територия, както и от факта, че доставчиците на онлайн услуги могат да изберат да обслужват само определени пазари.
- (5) Същото се отнася за друг вид съдържание, като спортните събития, което не е защитено с авторско право и/или сродните му права съгласно правото на Съюза, но може да е защитено с такива права или в съответствие с националното законодателство, и което често е лицензирано от организаторите на съответните спортни прояви или се предлага от доставчиците на онлайн услугите на съответната територия. Предаването на такова съдържание от телевизионните оператори би било защитено със сродни права, които бяха хармонизирани на нивото на Съюза. Освен това тези предавания включват често елементи, защитени с авторско право, като музика, видео или графики в началото или края на съответното предаване. В допълнение за целите на кратките новинарски репортажи някои аспекти на тези предавания във връзка със събития от първостепенна важност за обществото или събития от значителен обществен интерес бяха хармонизирани с Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²². На последно място, аудиовизуалните медийни услуги по смисъла на Директива 2010/13/ЕС включват услуги, които осигуряват достъп до съдържание, като спорни събития, новини или актуални прояви.
- (6) Поради това във все по-голяма степен услугите за онлайн съдържание се предлагат в пакет, където съдържанието, което не е защитено с авторско право и/или сродните му права, е неделимо от съдържанието, защитено с авторско право и/или сродните му права, без значително да се намалява стойността на услугата, предоставяна на потребителите. Това е особено вярно за допълнителното съдържание, като спортни събития или други прояви от значителен интерес за потребителите. За да могат доставчиците на услуги да осигуряват на потребителите пълен достъп до услугите си за онлайн съдържание, е необходимо настоящият регламент да обхваща и такова съдържание, използвано от услугите за онлайн съдържание, и поради това да се прилага към аудиовизуалните медийни услуги по смисъла на Директива 2010/13/ЕС, както и към предаванията на всички телевизионни оператори.
- (7) Правата върху произведенията и другите защитени обекти са хармонизирани, *inter alia*, в Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²³,

²² Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1—24.

²³ Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 г. за правна закрила на базите данни, ОВ L 077, 27.3.1996 г., стр. 20—28.

Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁴, Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁵ и в Директива 2009/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁶.

- (8) Поради това доставчиците на услуги за онлайн съдържание, които използват произведения или други защитени обекти, като книги, аудиовизуални произведения, записана музика или предавания, трябва да имат правото да използват това съдържание за съответната територия.
- (9) Предаването от страна на доставчик на онлайн услуга на съдържание, което е защитено с авторско право и сродните му права, налага наличието на разрешение от носителите на съответните права, като автори, изпълнители, продуценти или телевизионни оператори, за съдържанието, което ще бъде включено в предаването. Това е също така вярно, когато такова предаване се извършва, за да може потребителят да изтегли елемент, за да използва услугата за онлайн съдържание.
- (10) Получаването на разрешение за съответните права не винаги е възможно, особено когато те касаят съдържание, подлежащо на изключително разрешение. За да се гарантира териториалната изключителност, често доставчиците на онлайн услуги вземат мерки в договорите си за разрешение с носителите на правата, включително телевизионните оператори или организаторите на събития, срещу това абонатите им да имат достъп до услугата им и да я използват извън територията, за която доставчикът на услугата притежава разрешение. Поради тези договорни ограничения, наложени на доставчиците на услуги, те трябва да предприемат мерки, като неразрешаване на достъпа до услугите им от IP адреси извън съответната територия. Поради това една от пречките пред трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание се съдържа в договорите, сключвани между доставчиците на онлайн услуги и техните абонати, което на свой ред отразява клаузите за териториално ограничаване, включвани в договорите между тези доставчици на услуги и носителите на права.
- (11) Освен това Съдът изтъкна в съединени дела C-403/08 и C-429/08, *Football Association Premier League and Others* (ЕС:С:2011:631), че някои ограничения при предоставянето на услуги не могат да се обосноват с целта за защита на правата върху интелектуална собственост.
- (12) Поради това целта на настоящия регламент е да се приспособи правната рамка, за да се гарантира, че разрешенията във връзка с правата няма повече да създават пречки пред трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание в Съюза и че тази трансгранична преносимост може да се осигури.
- (13) Ето защо настоящият регламент следва да се прилага към услугите за онлайн съдържание, които, след като доставчикът им е получил съответните права от

²⁴ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, ОВ L 167, 22.6.2001 г., стр. 10—19.

²⁵ Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост, ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 28—35.

²⁶ Директива 2009/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно правната закрила на компютърните програми, ОВ L 111, 5.5.2009 г., стр. 16—22.

носителите им за дадена територия, се предоставят на абонатите съгласно договор по всякакъв начин, включително поточно предаване, изтегляне или каквато и да е друга техника, която позволява използването на това съдържание. Регистрацията за получаване на предупреждения във връзка със съдържанието или самото приемане на HTML бисквитки не следва да се счита за договор за предоставяне на услуга за онлайн съдържание за целите на настоящия регламент.

- (14) Онлайн услугите, които не са аудиовизуални медийни услуги по смисъла на Директива 2010/13/ЕС и които използват произведения, други защитени обекти или предавания на телевизионни оператори само като допълнение, не следва да са в обхвата на настоящия регламент. Такива услуги включват уебсайтове, които използват произведения или други защитени обекти само като допълнение, например графични елементи или музика като фон, като основната цел на тези уебсайтове е продажбата на стоки например.
- (15) Настоящият регламент следва да се прилага само към услугите за онлайн съдържание, до които абонатите могат действително да имат достъп и да използват в държавата членка, където обичайно пребивават, независимо от мястото, тъй като не е уместно да се изисква от доставчиците на услуги, които не предлагат преносими услуги в държавата си на произход, да предлагат такива в чужбина.
- (16) Настоящият регламент следва да се прилага към услугите за онлайн съдържание, които се предоставят срещу заплащане. Доставчиците на такива услуги могат да проверяват държавата членка на пребиваване на абонатите си. Правото на използване на услуга за онлайн съдържание следва да се счита за придобито вследствие на заплащане, независимо дали то е извършено направо на доставчика на услугата за онлайн съдържание или на друга страна, например доставчик, предлагащ пакет от далекосъобщителна услуга и услуга за онлайн съдържание, предоставяна от друг доставчик.
- (17) Услугите за онлайн съдържание, които се предоставят без заплащане, са също включени в обхвата на настоящия регламент до степента, в която доставчиците проверяват държавата членка на пребиваване на абонатите си. Услугите за онлайн съдържание, предоставяни без заплащане и чиито доставчици не проверяват държавата членка на пребиваване на абонатите си, следва да не са в обхвата на настоящия регламент, тъй като включването им би представлявало съществена промяна в начина, по който тези услуги се предоставят, и би породило несъразмерни разходи. Що се отнася до проверката на държавата членка на пребиваване на абоната, следва да се разчита на данни, като заплащане на лицензионна такса за други услуги, предоставяни в държавата членка на пребиваване, съществуването на договор за интернет или телефонна връзка, IP адрес или други начини за автентикация, ако тези данни дават възможност на доставчика да получи информация за държавата членка на пребиваване на абонатите си.
- (18) За да се осигури трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание, е необходимо да се изисква от доставчиците на онлайн услуги да дават възможност на абонатите си да използват услугата в държавата членка на тяхното временно пребиваване, като им гарантират достъп до същото съдържание, същите видове и брой устройства, за същия брой ползватели и диапазон от възможности, както тези, които са предлагани в тяхната държава

членка на пребиваване. Това е задължително и ето защо страните не могат да го изключват, да предвиждат изключения от него или да променят последиците от него. Всякакви действия от страна на доставчик на услуга, които биха възпрепятствали абонатите да имат достъп или да използват услугата, когато временно пребивават в държава членка, например ограничения на възможностите на услугата или качеството на предоставяне на услугата, би представлявало заобикаляне на задължението за осигуряване на трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание и поради това би противоречало на настоящия регламент.

- (19) Изискването да се предоставят услуги за онлайн съдържание на абонатите, временно пребиваващи в държави членки, различни от тези на пребиваването им, с еднакво качество, както в държавата членка на пребиваване, може да доведе до по-високи разходи за доставчиците на услуги, а оттам и до по-големи разходи за абонатите. Ето защо не е целесъобразно да се изисква с настоящия регламент доставчикът на услуга за онлайн съдържание да взема мерки за осигуряване на качество на предоставяне на такива услуги, което надвишава това при местния онлайн достъп, избран от абоната, когато временно пребивава в друга държава членка. В такива случаи доставчикът не е отговорен, ако качеството на предоставянето на услугата е по-ниско. Независимо от това, ако доставчикът изрично се съгласи да гарантира определено качество на предоставяне за абонатите, които временно пребивават в други държави членки, той е задължен вследствие на съгласието си.
- (20) За да могат доставчиците на услуги за онлайн съдържание да изпълнят задължението за осигуряване на трансгранична преносимост на услугите си, без да придобиват съответните права в друга държава членка, е необходимо да се постанови, че тези доставчици на услуги, които законно предоставят преносими услуги за онлайн съдържание в държавата членка на пребиваване на абонатите, винаги имат право да предоставят такива услуги на тези абонати, когато те временно пребивават в друга държава членка. Това следва да се постигне, като се предвиди, че предоставянето, достъпът и използването на такава услуга за онлайн съдържание следва да се считат за извършени в държавата членка на пребиваване на абоната.
- (21) Що се отнася до разрешенията във връзка с авторското право и сродните му права, това означава, че съответните действия по възпроизвеждане, публично представяне и разпространение на произведения и други защитени обекти, както и действия по извличане или повторна употреба във връзка с бази данни, защитени със *sui generis* права, които се извършват при предоставяне на услугата на абонати, временно пребиваващи в държава членка, различна от тяхната държава членка на пребиваване, следва да се считат за осъществени в държавата членка на пребиваване на абонатите. Ето защо следва да се счита, че доставчиците на услуги извършват тези действия въз основа на съответните разрешения от засегнатите носители на права за държавата членка на пребиваване на тези абонати. Когато доставчиците на услуги могат да извършват действия по публично представяне или по възпроизвеждане в държавата членка на абоната въз основа на разрешение от съответните носители на права, абонатът, който временно пребивава в държава членка, различна от неговата държава членка на пребиваване, следва да има достъп и да използва услугата и когато е необходимо, да извършва съответните действия по възпроизвеждане, като изтегляне например, които той би имал право да извърши в своята държава

членка на пребиваване. Предоставянето на услуга за онлайн съдържание от доставчик на услуга на абонат, който временно пребивава в държава членка, различна от неговата държава членка на пребиваване, и използването на услугата от този абонат съгласно настоящия регламент не следва да представляват нарушаване на авторското право и на сродните му права или на които и да било други права от значение за използването на съдържанието в рамките на услугата.

- (22) Доставчиците на услугите не следва да са отговорни за нарушаване на каквито и да било договорни клаузи, противоречащи на задължението за осигуряване на възможност на абонатите си да използват услугата в държавата членка на временното им пребиваване. Поради това клаузите в договорите, предназначени за забрана или ограничаване на трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание, не следва да се прилагат.
- (23) Доставчиците на услугите следва да гарантират, че абонатите им са надлежно информирани за условията за използване на услугите за онлайн съдържание в държавите членки, различни от тяхната държава членка на пребиваване. Настоящият регламент дава възможност на носителите на права да изискват доставчикът на услугата действително да проверява дали услугата за онлайн съдържание е предоставена съгласно настоящия регламент. Въпреки това е необходимо да се гарантира, че нужното за извършване на проверката е в рамките на разумното и не се надхвърля необходимото за постигане на тази цел. Примери за необходими технически и организационни мерки могат да включват анализ на част от IP адресите вместо постоянно наблюдение на мястото на осъществяване на достъпа, прозрачна информация, предоставяна на лицата за методите, използвани за проверка, както и какви са целите ѝ, и подходящи мерки за сигурност. Като се има предвид, че за целите на проверката не е важно мястото, а по-скоро държавата членка, в която абонатът осъществява достъп до услугата, за целта не следва да се събират и обработват данни за точните места. Аналогично, когато е достатъчна автентикацията на абонат с оглед на предоставяне на услугата, не следва да се изисква идентификацията му.
- (24) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. Съответно настоящият регламент следва да се тълкува и прилага съгласно тези права и принципи, и в частност съгласно правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни, свободата на изразяване на мнение и свободата на стопанската инициатива. При обработката на лични данни съгласно настоящия регламент следва да се спазват основните права, включително правото на зачитане на личния и семейния живот и правото на защита на личните данни съгласно членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и тази обработка трябва да се извършва съгласно директиви 95/46/ЕО²⁷ и 2002/58/ЕО²⁸. По-конкретно доставчиците на услуги

²⁷ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31—50.

²⁸ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37), изменена с директиви 2006/24/ЕО и 2009/136/ЕО.

трябва да гарантират, че обработката на лични данни съгласно настоящия регламент трябва да е необходима и съразмерна с оглед на постигане на съответната цел.

- (25) Настоящият регламент не следва да засяга прилагането на правилата за конкуренцията, и по-специално членове 101 и 102 от Договора. Правилата, предвидени в настоящия регламент, не следва да се използват за ограничаване на конкуренцията по начин, който противоречи на Договора.
- (26) Договорите, съгласно които се дава разрешение за съдържанието, обикновено се сключват за относително продължителен срок. По тази причина и за да се гарантира, че всички потребители, пребиваващи в Съюза, могат да се възползват съевременно от трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание при равни условия и без ненужно забавяне, настоящият регламент следва да се прилага и към сключените договори и придобитите права преди датата на прилагането му, ако те са от значение за трансграничната преносимост на услугата за онлайн съдържание, предоставена след тази дата. Това е необходимо и за да се гарантират еднакви условия за доставчиците на услуги във вътрешния пазар, като се даде възможност на доставчиците, сключили договори с носителите на права за дълъг срок, да предлагат трансграничната преносимост на абонатите си, независимо от възможността на доставчиците да предоговорят тези договори. Освен това тази разпоредба следва да гарантира, че когато доставчиците на услуги предприемат необходимото за трансграничната преносимост на услугите си, те ще могат да предлагат такава преносимост по отношение на цялото им онлайн съдържание. На последно място, с настоящия регламент следва също така да се даде възможност на носителите на права да не трябва да предоговарят своите действащи договори за разрешаване, за да се предлага трансграничната преносимост на услугите от страна на доставчиците.
- (27) По тази причина, тъй като настоящият регламент ще се прилага към някои договори и права, придобити преди датата на прилагането му, е целесъобразно също така да се предвиди разумен период от време между датата на влизане в сила на настоящия регламент и датата на прилагането му, за да могат носителите на права да предприемат необходимото с оглед на новото положение, а на доставчиците на услуги да се даде възможност да се приспособят към новата ситуация и да изменят условията за използване на услугите им.
- (28) За да се постигне целта за осигуряване на трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание в Съюза, е целесъобразно да се приеме регламент, който е пряко приложим в държавите членки. Това е необходимо, за да се гарантира, че държавите членки прилагат по еднакъв начин правилата за трансграничната преносимост и че те ще влязат в сила по едно и също време за всички услуги за онлайн съдържание. Единствено регламент може да осигури правната сигурност, която е нужна, за да могат потребителите напълно да се възползват от трансграничната преносимост в рамките на Съюза.
- (29) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно приспособяване на правната рамка така, че да се осигури трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание в Съюза, не може да се постигне в достатъчна степен от държавите членки и поради своите мащаб и последици може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в същия член,

настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на своята цел. По тази причина настоящият регламент не засяга в значителна степен начина за разрешаване на правата и не задължава носителите на права и доставчиците на услуги да предоговарят договорите. Освен това настоящият регламент не изисква доставчиците да предприемат мерки, за да се гарантира качеството на предоставяне на услугите за онлайн съдържание извън държавата членка на пребиваване на абоната. На последно място, настоящият регламент не се прилага към доставчиците на услуги, които предлагат услуги без заплащане и които не проверяват държавата членка на пребиваване на абоната. Ето защо той не налага никакви несъразмерни разходи,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цел и обхват

С настоящия регламент се въвежда общ подход, за да се гарантира, че абонатите на услуги за онлайн съдържание в Съюза могат да имат достъп и да използват тези услуги, когато временно пребивават в държава членка.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „абонат“ означава потребител, който съгласно договор с доставчик за предоставяне на услуга за онлайн съдържание може да има достъп и да използва такава услуга в държавата членка на пребиваване;
- б) „потребител“ означава всяко физическо лице, което като страна по договор в обхвата на настоящия регламент действа извън рамките на своята търговска, стопанска, занаятчийска или професионална дейност;
- в) „държава членка на пребиваване“ означава държавата членка, в която абонатът обичайно пребивава;
- г) „временно пребивава“ означава пребиваването на абонат в държава членка, различна от държавата членка на пребиваване;
- д) „услуга за онлайн съдържание“ означава услуга, както е определено в членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, която доставчик законно предоставя онлайн в държавата членка на пребиваване на преносима основа и която е аудиовизуална медийна услуга по смисъла на Директива 2010/13/ЕС или услуга, чиято основна характеристика е предоставянето на достъп и използването на произведения, други защитени обекти или предавания на телевизионни оператори, независимо дали линейно или по заявка,

като услугата се предоставя на абоната при договорени условия или:

- (1) срещу заплащане, или
- (2) без заплащане, при условие че доставчикът е проверил държавата членка на пребиваване на абоната;

- е) „преносима“ означава, че абонатите могат действително да имат достъп и да използват услугата за онлайн съдържание в държавата членка на пребиваване независимо от мястото.

Член 3

Задължение за осигуряване на трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание

- (1) Доставчикът на услуга за онлайн съдържание осигурява възможност на абонатите, които временно пребивават в държава членка, да имат достъп и да използват услугата за онлайн съдържание.
- (2) Задължението по параграф 1 не обхваща изискванията към качеството, приложими към доставчика, когато той предоставя услугата за онлайн съдържание в държавата членка на пребиваване, освен при изрично съгласие от страна на доставчика.
- (3) Доставчикът на услуга за онлайн съдържание информира абоната за качеството на предоставяне на услугата за онлайн съдържание в случая по параграф 1.

Член 4

Място на предоставянето, достъпа и използването на услугите за онлайн съдържание

Счита се, че предоставянето на услугата за онлайн съдържание, както и достъпът до нея и използването ѝ от страна на абонат съгласно член 3, параграф 1 се извършват само в държавата членка на пребиваване, включително за целите на Директива 96/9/ЕО, Директива 2001/29/ЕО, Директива 2006/115/ЕО, Директива 2009/24 и Директива 2010/13/ЕС.

Член 5

Договорни клаузи

- (1) Не се прилагат договорни клаузи, включително между носители на авторско право и сродните му права, носители на всякакви други права от значение за използване на съдържанието в услугите за онлайн съдържание и доставчици на услуги, както и между доставчици на услуги и абонати, които противоречат на член 3, параграф 1 и член 4.
- (2) Независимо от параграф 1 носителите на авторско право и сродните му права или носителите на всякакви други права върху съдържанието на услугите за онлайн съдържание могат да изискват от доставчика на услугата действително да проверява дали услугата за онлайн съдържание е предоставена съгласно член 3, параграф 1, при условие че нужното за извършване на проверката е в рамките на разумното и не се надхвърля необходимото за постигане на целта ѝ.

Член 6

Защита на личните данни

Обработката на личните данни в рамките на настоящия регламент, включително по-конкретно за проверката съгласно член 5, параграф 2, се извършва в съответствие с директиви 95/46/ЕО и 2002/58/ЕО.

Член 7

Прилагане към съществуващи договори и придобити права

Настоящият регламент се прилага и към сключените договори и придобитите права преди датата на започване на прилагането му, ако те са от значение за предоставянето, достъпа и използването на услугата за онлайн съдържание съгласно член 3 след тази дата.

Член 8

Заклучителни разпоредби

- (1) Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- (2) Той се прилага от [дата: 6 месеца след деня на публикуването му].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател